

Krisztusban Kedves Testvérek!

Advent második vasárnapján vagyunk. Már javában tart a „lélekformáló hajnali készülődés” (gyönyörű kifejezés Földi István plébános atyától olvastam) Jézus eljövetelére. Teljes lényünket megtisztítjuk. **Lélekben** tisztulni igyekszünk, letesszük bűneink terheit, bűnbánatot tartunk. **Szellemünkben** is átgondoljuk életünket, és **testünket** is egészséges táplálékkal látjuk el.

Bizonyos sportokban, például a hosszútávfutásban vagy úszásban vannak fontos, megkülönböztetett taktikai-erőnléti részek. A legismertebbek a rajt, a fél táv és a befutó. Mindegyik más-más tempót és erőfeszítést kíván. A rajtnál gyors helyezkedés, a fél távnál lassan, fokozatosan gyorsuló tempó, míg a befutónál a megmaradt összes erőt bele kell adni. Aki sportolt, az azt is tudja, hogy van még egy kritikus, tulajdonképpen lélektani rész is. Ez az a része a pályának, ahol még nem vagyunk teljesen a felénél, de már a kezdeti, pihent erő fogyatkozni látszik. Itt kell felvenni azt az erős, de bírható tempót, amely a célig kitart, szabályozni kell a lélegzetvételt, beosztani az izmok folyamatos terhelését. Tudatosságban és önismeretben végül is ezen a helyen dől el, hogy egyáltalán eljutunk-e a célig, és ha igen, milyen eredménnyel. Mindezekon kívül a teljes győzelemhez rendkívül fontos a szurkolók segítsége és az edzői tanács is.

Számomra ez a második vasárnap néha épp ilyennek tűnik, ehhez az atlétikai versenyhez tudnám hasonlítani: Elhatároztam, hogy a karácsonyt testben, lélekben, szellemben tisztán szeretném megélni. Részt veszek a rorátékon, gyónok és az étkezésemet is szabályozom. A rajt már megtörtént, elhatároztam magam, összeszedtem minden erőmet és elkezdtem. A kezdeti szakaszban a lelkemet tisztítottam a reggelenkénti imádsággal, de napközben is imádkoztam, amikor erre lehetőségem volt és gyóntam. Szellememben is igyekeztem átgondolni, megélni, megérteni az eljövétel csodáját. Elmélkedtem az állandó eljövétel és megtérés misztikáján. Étrendemben radikálisan lecsökkentettem a hús mennyiségét s emellett növeltem a gyümölcsöt és a zöldségeket, szóval startoltam. Aztán egyszer csak valamelyik reggelen nem vettem részt a rorátén. *Nem is baj – gondoltam* – egy kicsit tovább pihenek, majd este bepótolom valahogy (de nem pótoltam). Másnap – alkalmas időben – ahogy rendkívül komoly arccal a misztikus elmélkedésemben kezdtem volna, hirtelen eszembe jutott, hogy rohannom kell a fiamért az iskolába. Amikor lélekszakadva megérkeztem kiderült, hogy még nincs is annyi idő, különben is „ha nem tudná, kedves apuka, ma különóra van”... tehát a szellemi tisztulásra fordított egy óra rohanásba és az elszalasztott busz iránti idegeskedésbe fordult. *Nem is baj – gondoltam* – legalább a rendkívül komoly arcomat megőriztem. A következő nap reggelén a tengernyi teendőm miatt a reggelimet elmulasztottam. Késő délután, mire aznap végre alkalmam nyílt a reggeli és ebéd pótlására már annyira éhes voltam, hogy egy gyors keresztvetés után körülbelül háromebédnyit faltam be. Na, tessék, a testi tisztulás is megszakadni látszik. *Nem is baj – gondoltam* – végül is nem böjtidő van.

Szóval itt vagyok a pályának ennél a szakaszánál, folytatkozni látszik a kezdeti erő, fel kell venni a megbízható tempót, szabályozni a lélegzetet, beosztani a terhelést. Tudatos, megbízható stratégiát kell készítenem.

Nagyszerű érzés, hogy utamon nem vagyok egyedül: *szurkolói biztatásnak* Izajás próféta csodálatos kifejezéseit lehet érteni. A bölcsesség és értelem, a tanács és erősség, a tudás és az Úr félelme pontosan mutatják a tempót, az igazságosság öve és a hűség kötője pontosan mutatják a terhelést. Izajás szavainak átgondolása lehetővé teszi a megfontolt stratégia kialakítását a megtisztuláshoz vezető út végigjárásához.

Edzői utasításnak lehet érteni Pál apostol hívását a Szentírás olvasására, amely a legnagyobb segítség. Fohászkodjunk a szeretet és béketűrés istenéhez, az Atyához, hogy egységesek legyünk és magasztaljuk Istent irgalmasságáért. E tanácsok adják meg a táv megtételéhez szükséges erőt.

Ennek a jelképes atlétikai versenynek a küldetését, fontosságát, elkerülhetetlenségét és tényleges célját Keresztelő János lénye és szavai teszik érthetővé: „Térjete meg, elközelgett a mennyek országa!” A megtérést pedig csak tiszta lényünkkel tudjuk végrehajtani. „Teremjétek hát a bűnbánat méltó gyümölcsét!”

Kérjük Istent, hogy segítsen bennünket méltó módon, megtisztult testtel, lélekkel, szellemmel találkozni Fiával, Jézussal. Ámen.

[*Tagyik Zsolt prédikációja elhangzott 2013. december 8-án,
a Duna-parti piarista kápolnában*]